

РЕШЕНИЕ

№ 7310

гр. София, 06.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 16.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ирина Кюртева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **8669** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба на Л. Н. С., ЕГН [ЕГН], от [населено място] с р е щ у Заповед № 486/26.07.2021г. на Изпълнителния директор на Националната агенция за приходите(НАП), с която на осн. чл.103, ал.1, т.2 от ЗДСл, вр. с чл.122, ал.1 от ЗДСл, считано от 20.07.2021г. е прекратено служебното му правоотношение.

Жалбоподателят оспорва заповедта като неправилна и незаконосъобразно издадена. Твърди, че със заповед № ЗЦУ-885/07.06.2019г. на изпълнителен директор на НАП, издадена на основание чл. 97, ал. 1, чл. 92, чл. 90, ал. 1 т. 5, във връзка с чл. 89, ал. 2 т. 1 и т. 5 от ЗДСл. му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“. С втора заповед № 4108/11.06.2019г. на изпълнителен директор на НАП, издадена на основание чл.107 ал.1, т.3 от ЗДСл. във вр. чл.90 ал.1, т.5 от ЗДСл. е прекратено служебното му правоотношение. И двете заповеди са обжалвани, като са образувани две съдебни производства, като Заповед № ЗЦУ-885/07.06.2019г. на изпълнителен директор на НАП е отменена с решение № 363/20.01.2021г. по адм. дело № 8743/2019г. на АССГ, оставено в сила с решение № 8085/05.07.2021г. по адм.дело № 2996/2021г. на ВАС. Заповед № 4108/11.06.2019г. на изпълнителен директор на НАП за прекратяване на служебното му правоотношение, към момента на издаване на Заповед № 486/26.07.2021г. на Изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, не е влезнала в законна сила с оглед съдебното ѝ оспорване. Поради

изложеното, жалбоподателят твърди, че все още не е възникнало правото му по чл.122, ал.1 от ЗДСл. за явяване в администрацията в двуседмичен срок от влизане в сила на заповедта за прекратяване и оспорената заповед е издадена преждевременно. Моли за отмяна на оспорения акт.

В съдебно заседание, жалбоподателят чрез процесуалния си представител адв. Ч., поддържа жалбата. Претендира за разноски съобразно представен списък.

Ответникът, чрез юрк. Р., взема становище за неоснователност на жалбата и законосъобразност на оспорената заповед. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Представя писмена защита, в която излага подробни доводи и съображения и прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна.

Жалбоподателят Л. Н. С. е заемал длъжността главен инспектор по приходите в ТД на НАП – С., дирекция „Контрол“, отдел „Ревизии“, сектор „Ревизии“, с ранг V старши.

Срещу него е било образувано дисциплинарно производство по повод доклад, подаден от ръководителя на Инспектората на НАП изх. № 24-28-2171/8/08.04.2019 г., съдържащ данни за извършени дисциплинарни нарушения във връзка с възложена ревизия с ЗВР № Р-22220618003833-020-001/04.07.2018г. Със заповед № ЗЦУ-885/07.06.2019г. на изпълнителен директор на НАП, издадена на основание чл. 97, ал. 1, чл. 92, чл. 90, ал. 1 т. 5, във връзка с чл. 89, ал. 2 т. 1 и т. 5 от ЗДСл. на Л. Н. С. е било наложено дисциплинарно наказание „уволнение“. Тази заповед е отменена с решение № 363/20.01.2021г. по адм. дело № 8743/2019г. на АССГ, оставено в сила с решение № 8085/05.07.2021г. по адм.дело № 2996/2021г. на ВАС.

Със Заповед № 4108/11.06.2019г. на изпълнителен директор на НАП, издадена на основание чл.107 ал.1, т.3 от ЗДСл. във вр. чл.90 ал.1, т.5 от ЗДСл. е прекратено служебното правоотношение на Л. Н. С. на длъжност „главен инспектор по приходите“ в ТД на НАП- С., Дирекция „Контрол“, Отдел „Ревизии“. Относно оспорването от жалбоподателя на посочената заповед е образувано съдебно производство по адм.дело № 7765/2019г. на АССГ, по което е постановено решение № 6398/05.11.2021г., за което няма данни да е влезнало в законна сила.

С оспорената в настоящето производство Заповед № 486/26.07.2021г. на Изпълнителния директор на Националната агенция за приходите(НАП), на осн. чл.103, ал.1, т.2 от ЗДСл, вр. с чл.122, ал.1 от ЗДСл, считано от 20.07.2021г. е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя поради неявяване на държавния служител да заеме предишната длъжност в срока по чл.122, ал.1 ЗДСл., във връзка с отмяна считано от 05.07.2021г. на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение – заповед № ЗЦУ-885/07.06.2019г. Заповед № 486/26.07.2021г. е връчена лично на жалбоподателя на 05.08.2021г. и е обжалвана в законоустановения срок.

ПРАВНИ ИЗВОДИ:

Жалбата е допустима, като подадена от лице имащо правен интерес от оспорването и срещу подлежащ на оспорване административен акт, издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма.

Съдът намира, че актът – предмет на съдебния контрол за законосъобразност, е издаден при липса предпоставките на посоченото в него правно основание – чл. 103,

ал.1, т. 2 от ЗДСл и в противоречие с целта на закона.

Разпоредбата на чл. 122, ал. 1 от ЗДСл, регламентира правната възможност за държавния служител да бъде възстановен на предишната длъжност, ако същият се яви в съответната администрация в двуседмичен срок от влизане в сила на административния или на съдебния акт за отмяна на заповедта за прекратяване на служебното му правоотношение. На това право на държавния служител съответства задължение за органа по назначаването да го възстанови на длъжността, която е заемал преди незаконосъобразното прекратяване на служебното правоотношение, установено с влязъл в сила съдебен акт или отменено от административния орган.

Възстановяването на предишната длъжност в хипотезата на чл. 122, ал. 1 ЗДСл. изисква кумулативно наличие на два факта - отмяна на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение и явяването на служителя в съответната администрация в двуседмичен срок от влизане в сила на административния акт, респективно съдебното решение. В закона е определен, както срок за явяването на служителя в съответната администрация – двуседмичен, така и началният момент, от който този срок започва да тече – от влизане в сила на съдебното решение, с което е отменена заповедта за прекратяване на служебното правоотношение.

Относно прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя ответникът е издал две заповеди - заповед № ЗЦУ-885/07.06.2019г. на изпълнителен директор на НАП, издадена на основание чл. 97, ал. 1, чл. 92, чл. 90, ал. 1 т. 5, във връзка с чл. 89, ал. 2 т. 1 и т. 5 от ЗДСл., с която му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и заповед № 4108/11.06.2019г. на изпълнителен директор на НАП, издадена на основание чл.107 ал.1, т.3 от ЗДСл. във вр. чл.90 ал.1, т.5 от ЗДСл., с която е прекратено служебното му правоотношение. Ответникът е следвало да издаде една заповед, но няма законова пречка да издаде и две заповеди, както е в процесния случай, които са със самостоятелно правно действие и са били оспорени от жалбоподателя.

Не е спорно, че заповед № ЗЦУ-885/07.06.2019г. на изпълнителния директор на НАП е отменена с влязло в законна сила на 05.07.2021г. съдебно решение, докато съдебното производство по оспорване на заповед № 4108/11.06.2019г. на изпълнителен директор на НАП е висящо, доколкото решение № 6398/05.11.2021г. по адм.дело № 7765/2019г. на АССГ, с което същата е отменена, все още не е влезло в законна сила.

Със Заповед № 4108/11.06.2019г. на изпълнителния директор на НАП, издадена на основание чл.107 ал.1, т.3 от ЗДСл. във вр. чл.90 ал.1, т.5 от ЗДСл. е завършен фактическият състав по прекратяване служебното правоотношение на жалбоподателя. Както беше посочено, самият ответник е преценил, че следва да издаде две заповеди във връзка с прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя. В тази връзка, твърдението на ответника, че правоотношението било прекратено с издаване на заповедта за уволнение е необосновано, доколкото самият ответник е приел, че за завършване фактическия състав на прекратяване на служебното правоотношение следва да бъде издадена и заповед за прекратяване, както изисква чл.108 ЗДСл. и в която е посочено основанията за прекратяване. След като няма влязло в законна сила решение по оспорване законосъобразността на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение, то за жалбоподателя все още не е възникнало правото по чл.122, ал.1 ЗДСл. за явяване в администрацията в законовия двуседмичен срок от влизане в сила на решението за отмяна на заповедта. Посоченото обосновава

материалната незаконосъобразност на оспорения акт.

По изложените съображения, оспорената в настоящето производство заповед е незаконосъобразно издадена и следва да бъде отменена.

Предвид изхода на делото е основателно искането на жалбоподателя за заплащане на разноски в размер на 500 лева, представляващи договорено и платено адвокатско възнаграждение в брой, видно от приложения договор за правна защита и съдействие от 12.08.2021г.(л.40). Възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно, доколкото същото е в минимално предвидения размер съобразно чл.8, ал.3 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, Първо отделение, 4 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на Л. Н. С., ЕГН [ЕГН], от [населено място], район „П.“, [улица] Заповед № 486/26.07.2021г. на Изпълнителния директор на Националната агенция за приходите(НАП), с която на осн. чл.103, ал.1, т.2 от ЗДСл, вр. с чл.122, ал.1 от ЗДСл, считано от 20.07.2021г. е прекратено служебното му правоотношение.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите с адрес: [населено място], [улица] да заплати на Л. Н. С. ЕГН [ЕГН] от [населено място], район „П.“, [улица] сумата от 500.00 (петстотин) лева разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване чрез Административен съд София - град пред Върховен административен съд на Република България с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщението за неговото постановяване.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: